

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ ΑΓΓΕΛΜΑΤΑ

Ἐν συνεδίᾳ τῆς Ἱταλικῆς ἀρχαιολογικῆς σχολῆς ὁ κ. Περγιὲ ὠμίλησε περὶ τῶν ἐν Γόρτυνι τῆς Κρήτης ἐργασιῶν του, ἃς ἀπὸ ἐτῶν ἐκτελεῖ, ὁ κ. Πάτσες περὶ Καμαρῖνης ἐν Σικελίᾳ καὶ ὁ κ. Ὀλιβέριο περὶ δύο ἀνεκδότων ἐπιγραφῶν ἐκ Γόρτυνος τῆς Κρήτης.

— Ὁ τμηματάρχης τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ τμήματος ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Παιδείας κ. Λεονάρδος ἐξήγησε τὴν ἀπαλλαγὴν του. Διάδοχός του φέρεται ὁ κ. Κονρονιώτης.

— Αἱ ἐν Κερκύρᾳ διενεργούμεναι ἀνασκαφαὶ ὑπὸ τοῦ Γερμανικοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Ἰνστιτούτου ἐξηκολούθησαν εἰς τὸν ἴδιον χώρον τοῦ ναοῦ τῆς Γοργούσ. Β.Α. τοῦ ναοῦ ἀνεκαλύφθη τοῖχος ἀποτελὼν μέρος τοῦ ἀρχαιοτέρου περιβόλου. Ἐπίσης εὐρέθησαν καὶ πῆλινα τεμάχια καὶ ἀγγεῖα ἀρχαίᾳς τέχνης.

Αἱ ἀνασκαφαὶ θὰ ἐνεργηθοῦν ὁλοτελῶς καὶ ἀπονείαζοντος τοῦ Ἀυτοκράτορος.

— Κατ' ἀνακρίνωσαν τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ ἐφόρου τῶν ἀρχαιοτήτων κ. Α. Οἰκονόμου ἡ ἀρχαιολογικὴ συλλογὴ Θεσσαλονίκης ἐπλουτίσθη μὲ τὰ ἐξῆς εὐρήματα

1) Πλᾶξ ἐπιτύμβιος ἐκ τοῦ Δημοτικοῦ Νοσοκομείου Θεσσαλονίκης, μνημονεύουσα Ἀυρήλιον Ἀφροδίσιον. 2) Κεφαλὴ εἰκονικὴ ἀνδρὸς Ρωμαίου γενειῶντος. 3) Ἐξ Ἀοβεστοχωρίου μετεκομίσθη πλᾶξ ἐπιτύμβιος τῆς Πατριανῆς ἰδρυθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ Συμφόρου καὶ τοῦ συζύγου Σιτρῶντι, γλωσσικῶς ἀξία προσοχῆς. 4) Ἐξωθὴ μετακομισθεῖσα μικρὰ ἀναθηματικὴ ἐπιγραφὴ ἀργυρονόμων, ἀναθέντων «τὸν πολῶνα» θεοῖς καὶ τῇ πόλει, ἀρχιτεκτονούντων Ἰολάον Ἀπολλοφάνου Μηταίου. 5) Ἀυτόθι λίθος ἐπιτύμβιος Μένδιος ἔχων τὴν ἐπιγραφὴν ἐντὸς πλαισίου καὶ ἀνωθεν ἀνάγλυφον ἀποκεκρουμένον. 6) Ἀνάγλυφον ἐπιτύμβιον νεανίου ἐν χιτῶνι καὶ ἱματίῳ ἐν ἐκτίπῳ ἐργασία, ἔχον ἐν τῷ ἐδάφει δεξιὰ πρῶσσωπον ἀνάγλυφον παιδὸς περιεῖπον ὀρθοῦ καὶ ἀριστερὸν κράταρον περισπωμένον καὶ βραχὺ ἐνδεδυμένον χιτῶνιον. 7) Μέγα ἀνάγλυφον ἐπιτύμβιον γυναικὸς καθημένης καὶ ἀνδρὸς ὀρθοῦ ἐν ἐκτίπῳ ἐργασία ἔχον ἄλλας μορφάς καὶ σύμβολα πρότυπα ἀξία προσοχῆς. Κάτω ἐπιγραφὴ Λατινικὴ. 8) Ἀνάγλυφον ἐπιτύμβιον παριστῶν νεανίαν ἐριππὸν ὁρμῶντα πρὸς δεξιὰ ἐναντίον κάπρου, καθ' οὗ φέρεται καὶ κύων. Δεξιὰ νεανίας ἱματιοφορῶν. Ἐν τῷ ἐδάφει δένδρον ἀνελοισμένον ὄφειος καὶ 9) Κορμὸς Ἀφροδίτης ἀναδυομένης.

— Ὁ ἐκ Σέρμης κ. Ν. Χαβιαρᾶς, ἀπέστειλεν εἰς Ἀθήνας δύο παπύρους ἵνα δημοσιευθῶσαν ἐν τῇ «Ἀρχαιολογικῇ ἐφημερίδῃ». Οἱ πάπυροι οὗτοι προέρχονται ἐκ Φαγιῶν (Κροκοδείλιον πόλις).

Ὁ μὲν εἶναι ἐπιστολὴ, δι' ἧς Πολυδευκής τις ἐκ Μητροπόλεως τῆς Φρυγίας ὁμολογεῖ ὅτι πωλήσας ὄνον ἄρρενα ἔλαβε 160 ἀργυρᾶς δραχμᾶς. Ἡ ἐπιστολὴ ἐργάφη τῇ 23ῃ μηνὸς Μεσορῇ (Αὐγούστου) 180 μ.Χ. ἐπὶ Ἀντωνίνου τοῦ φιλοσόφου (Μάρκου Ἀυρηλίου) καὶ Κομμοδόν.

Ὁ δὲ ἄλλος πάπυρος εἶναι ἔγγραφον, δι' οὗ ἐγκαλεῖ τις τοὺς μισθωσαμένους τὸν παράδεισον αὐτοῦ, διότι τρυγίσαντες δὲν κατέβαλον αὐτῷ μίσθωμα, εἰ καὶ παρῆλθον πέντε μῆνες, κατέλιπον δὲ καὶ τὸν παράδεισον ἀφύλακτον ἀποπέμψαντες τὸν φύλακα.

— Ἐν Ρόδῳ ἀνεκαλύφθη μικρὸς πάπυρος περιέχων συμβόλῳ ἀγοραπωλησιῶν. Ὁ πάπυρος οὗτος θὰ δημοσιευθῇ εἰς τὴν «Ἀρχαιολογικὴν ἐφημερίδα».

— Ὁ ἔφορος τῶν Ἀρχαιοτήτων Ἐλασσόνης ἀγγέλλει, ὅτι μετέφερεν εἰς τὸ ἐκεῖ Μουσεῖον 11 νέα ἀρχαιολογικὰ εὐρήματα, τὰ ἀκόλουθα:

Ἐκ τοῦ χωρίου Μπαϊρακλῇ Ὀλίμπου, 1) μία στήλη 120 στίχων περίπου, ἐπιγεγραμμένη δι' ἀπελευθερωτικῶν ἐπιγραφῶν. 2) ἐν μέγα βᾶθρον κυβικόν. Ἐκ τοῦ χωρίου Σέλου, 3) ναῦκος μετὰ ἱππέως ὁρμούντος, πρὸς δένδρον περὶ τὸ ὅποιον ἐπύρχει ὄφεις, δύο κύβες ἀντιμέτωποι, 4) ἀνθέμιον στήλης, 5) στήλη μετ' ἀναγλύ-

φον ὀπλίτου φοροῦντος θώρακα κράνος καὶ κρατοῦντος ἀσπίδα ἐπίσης ἐπὶ τῆς στήλης ὑπάρχουν καὶ ἴχνη ἐπιγραφῆς, 6) μεγάλη στήλη μετ' ἀνθεμίῳ καὶ ἀναγλύφον ἱππέως. Ἐκ τῆς θέσεως Τοπαλιάνης, 7) στήλη φέρουσα ἐπιγραφὰς 200 περίπου στίχων ἐκ τῶν τεσσάρων πλευρῶν ἀπελευθερωτικᾶς μεγάλας ἰδιάζοντος περιεχομένου, 8) ἀναθηματικὴ στήλη Ἡρακλέως μετὰ 17 στίχων ἐπιγραφῆς, 9) ἐκ Σέλου μεγάλη ἐπιτύμβιος στήλη Φιλίππου νιού τοῦ Δημάρχου. Καὶ ἐκ τοῦ χωρίου Λιβαδίου τοῦ Ὀλίμπου, 10) δύο ἀνάγλυφα, ἱππεῖς βάλλοντες μέγαν ὄφιν περιτυλιγμένον εἰς κορμὸν δένδρου καὶ 11) δύο ἱππεῖς, ὧν ἕνατι γυνή.

Τὰ δύο τελευταῖα κατεσχέθησαν εἰς χεῖρας χωρικοῦ τινος, ὥς καὶ στήλη ἀναθηματικὴ ἀποσταλεῖσα εἰς Τύρναρον.

Κατὰ νεώτερον τηλεγράφημα τοῦ ἰδίου ἐφόρου ἀνευρέθησαν καὶ 14 ἄλλα νέα εὐρήματα εἰς Ἐλασσόνα, ἧς ἡ ἀρχαιολογικὴ συλλογὴ περιλαμβάνει ἤδη 75 λίθινα ἀντικείμενα.

— Εἰς τὸ χωρίον Καλαῖα τῆς Λαρίσσης ἀνευρέθη τάφος ἀρχαῖος ἐντὸς τοῦ ὁποίου εὐρέθησαν ὅλα τὰ ὅσα ἀνθρώπου κατὰ σειρὰν, πλησίον δὲ τῶν ποδῶν μικρὸν ἄγγεον.

— Ἐν Πειραιεῖ εἰς τινα οἰκίαν κατεσχέθησαν δύο ἐπιτύμβιοι πλάκες, ἀναγόμεναι εἰς τὴν 4ην π. Χ. ἑκατονταετηρίδα, μεγάλης ἀρχαιολογικῆς ἀξίας.

Ἡ πρώτη πλάξ, ὕψους 1 καὶ 30, φέρει τὴν ἐξῆς ἐπιγραφὴν:

«Ἀρχιστράτηγος Φίλωνος Ἀντίκυνθε...»

Ἡ ἑτέρα πλάξ ὕψους 0,80 καὶ πλάτους 0,60 εἶνε ἀνεπίγραφος καὶ ἀπεικονίζει ἐν ἀναγλύφῳ Κροισμαζίαν.

— Εἰς τὸ Ἡπειρωτικὸν χωρίον Βινιά δύο ὥρας ἀπέχον τῆς Προμετῆς ἡ ἀξίνη τοῦ γεωργοῦ ἔρερον εἰς φῶς ἀγαλμάτιον τοῦ Ἡρακλέους καλῆς τέχνης καὶ χάλκινον θώρακα. Εἰς τὸ Ἡπειρωτικὸν ἐπίσης χωρίον Μυρίτσα ἡ τύχη ἀνέσκαψεν ἄγαλμα γυναικὸς, κρατοῦσης εἰς τὴν δεξιᾷ παιδίον, στερούμενον κεφαλῆς. Καὶ τὰ τοιαῖα εὐρήματα ἀπεστάλησαν εἰς Ἰωάννινα.

— Ἡ πληθὺς τῶν ἀρχαιολογικῶν εὐρημάτων Θεσσαλονίκης καθιστᾷ ἐπείγουσαν τὴν ἀνεγερσιν ἐκεῖ Μουσείου. Ἡδὴ μελετᾶται ἡ ἀντιγραφή καὶ ἡ ἐκδοσις ὅλων τῶν ἐν τῇ Μακεδονικῇ Μητροπόλει κειμηλίων τῆς Βυζαντινῆς ἐποχῆς. Τὸ ἔργον θὰ ἐκτελεσθῇ ὑπὸ τοῦ ἀρχιτέκτονος κ. Εὐγενίου, θὰ ἐπιβλέψῃ δὲ ὁ κ. Ἀδαμαντίου.

— Εἰς τὴν θέσιν Κυριαζῶσα τῆς Ἀφῆς ἀνευρέθη πῆλινον ἄγγεον μετὰ 204 ἀργυρῶν νομισμάτων καὶ ἐνὸς χρυσοῦ, πάντων βυζαντινῆς ἐποχῆς.

— Ὁ Φοινῆς διωρίσθη διενθυνητῆς τῆς Γαλλικῆς ἀρχαιολογικῆς σχολῆς Ἀθηνῶν, ἀντὶ τοῦ κ. Ὡμὸλλ διορισθέντος Διευθυντοῦ τῆς Ἐθν. Βιβλιοθήκης. Ὁ κ. Φοινῆς ὑπῆρξε παλαιὸς ἐταῖρος τῆς ἐνταῦθα Γαλλ. σχολῆς καὶ εἶνε συγγραφεὺς περισπουδάζοντος περὶ Μαντινείας ἔργον.

✱ ✱ ✱

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Εἰς τὴν πλημύρῳ τῶν πολεμικῶν στίχων, εἰς ἣν συνηγωνίσθησαν γνωστοὶ καὶ ἄγνωστοι ποιηταί, προστίθεται καὶ ὁ τόμος «Πατρις», συλλογὴ ποιημάτων πατριωτικῶν τοῦ παρ' ὧν γνωστοτάτου καὶ ἐγκρίτου ψυχιάτρου κ. Ἀντ. Μαυρουδάκη. Οἱ στίχοι του ὀφείλονται εἰς τὰς ἐκ τοῦ νικηφόρου πολέμου ἐντυπώσεις, αἱ ὁποῖαι ἐξαίρονται εἰς ἐμπνεύσεις. Τὸ πατριωτικὸν αἶσθημα κυριαρχεῖ ἀγρόν, ἀνεπιτήδευτον, γοργόν.

✱

«Τὸ ζωντανὸ πτώμα» Δράμα τοῦ Α. Τολστόη, μετάφρασις ἐκ τοῦ Ρωσικοῦ Νίκου Καστρινοῦ. Τὸ δράμα τοῦτο τοῦ Ρώσου φιλοσόφου, εὐρεθὲν μετὰ τὸν θάνατόν του, στρέφεται περὶ τὰ κοινωνικὰ ζητήματα, τὰ θίγοντα τὸν Ρωσικὸν λαόν. Ἡ μετάφρασις ἀτυχῶς μαλισταί.

Καὶ πέμπτος τόμος Δηγημάτων τοῦ Α. Παπαδιαμαῦν τῇ ἐξεδόθῃ, ὁ «Πεντάρφανος». Ὁ τόμος περιλαμβάνει ὁκτώ ἐν ὅλῳ διηγήματα. Ὅλα φέρουν τὴν σφραγίδα τῆς ἐκλεκτῆς ἰδιοφυΐας τοῦ μεγάλου διηγηματογράφου, τοῦ Δίκηνς τῆς Ἑλλάδος. Ἡ ἔκδοσις ἐγένετο ὑπὸ τοῦ κ. Φέξη.

Ἐξεδόθησαν πρὸς τούτοις καὶ δύο ἄλλοι τόμοι διηγημάτων τοῦ Παπαδιαμάντη, ὁ μὲν τιτλοφορούμενος ἐκ τοῦ πρώτου ἐν τῷ τόμῳ διηγήματος «Τὰ Χριστοῦγεννα τοῦ Τρυπέλη», ὁ δὲ περιέχων «Πρωτοχρονιάτικα διηγήματα». Τὸ πλεῖστον τοῦ πρώτου τόμου καταλαμβάνει ἐκτενὲς διήγημα «Βαρθιάνος στὰ Σπόρκα» λίαν ἐνδιαφέρον.

Ἐκδοσις Γ. Φέξη.

★

Τὸ πρῶτον βιβλίον ἐντυπώσεων τοῦ πολέμου ὑπὸ δημοσιογράφου ἐξέδωκεν ὁ διευθυντὴς τοῦ βιβλιοπωλείου «Ἑστία» κ. Ι. Κολλάρος. Ὁ τόμος ἐκ σελ. 220 ἐπιγράφεται «Ἀπὸ τὰ πεδία τῶν μαχῶν», εἶνε. δὲ σημειώσεις ἐπισκέπτου εὐθὺς τῶν πόλεμον, ἀπὸ Λαρίσης μέχρι Θεσσαλονίκης, γραφεῖσαι ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Τσοκοπούλου. Σχετικαὶ πρὸς τὸ κείμενον πολεμικαὶ εἰκόνας κοσμοῦν τὸ βιβλίον, τὸ ὁποῖον μετ' ἐνδιαφέροντος ἀναγνώσκει τις.

★

Ἀπὸ τὰ σπουδαιότερα κοινωνικὰ ζητήματα εἶνε ἡ ἀνατροπὴ τῶν νέων καὶ τῶν νεανίδων. Ἐπ' αὐτῆς οἰκοδομεῖται ἡ εὐημερία τῆς κοινωνίας καὶ δι' αὐτῆς προάγονται τὰ ἔθνη. Οἱ ἐν Κ)πόλει βιβλιοπῶλαι κ. κ. Σαρρηζάννης καὶ Σεβαστιάδης εἶχον τὴν ἔμπνευσιν νὰ ἐκδώσουν ἐν μεταφράσει δύο χρησιμώτατα βιβλία. Τὸ ἐν «Τὶ πρέπει νὰ ξεῦρουν οἱ νέοι» εἶνε μετάφρασις τοῦ πολυτίμου διὰ τὴν νεότητα συγγράμματος τοῦ Ἀμερικανοῦ S. Stall, γενομένη ὑπὸ τοῦ ὁμογενοῦς κ. Μ. Σεβαστέλη. Τὸ ἄλλο «Τὶ πρέπει νὰ ξεῦρουν τὰ κορίττια μας» εἶνε ἔργον τῆς Ἀμερικανίδος ἐπίσης δόκιμος δεσποινίδος Mary Allen, κατὰ μετάφρασιν τῆς δεσποινίδος Οὐρανίας Στέλλα. Ἀμφοτέρω τὰ βιβλία δύνανται νὰ χαρακτηρισθῶν ὡς «Εὐαγγέλια ἀνατροπῆς». Ὁ βίος ἔχει τόσας ἀκάνθας, ἐξ ἑτέρου δὲ ἡ ἀνατροπὴ τῶν νέων εἶνε τόσον πλημμελής καὶ ἐν πολλοῖς ἄσκοπος, ὥστε ἡ ὑπόδειξις τῆς ἠθικότητος καὶ τῆς ὑγιοῦς ἀγωγῆς νὰ ἀποβαίῃ λίαν ἐποφελῆς εἰς τοὺς θέλοντας νὰ διανύσουν, ὅσον τὸ ἐφικτόν, ἀκοπώτερον τὸν δρόμον τῆς ζωῆς. Ἡ νεανικὴ ἡλικία εἶνε ἡ ἀνεργατικὸς ἐτι, ἡ περιβαλλομένη ὑπὸ πολλῶν κινδύνων. Μέντορες ἀληθεῖς εἶνε οἱ συγγραφεῖς οὗτοι καὶ εἰς τὰς σελίδας τῶν δύο αὐτῶν βιβλίων ἡ κοινωνία θὰ εὕρῃ εἰλικρίνεια, συντετὰς συμβουλὰς καὶ πρακτικὴν σκοπιμότητα.

★

Cuide à l'Antre Corycien, par Alex. Contoleon. Athènes. Ὑπὸ τοῦ φίλου συνεργάτου μας κ. Α. Κοινοτλόοντος, ἐξεδόθη καὶ Γαλλιστὶ ὁ «Ὁδὸν τοῦ Κορυκειοῦ Ἀντρου» χάριν τῶν ξένων περιηγητῶν, μετ' εἰκόνων.

★

Ἡ ἐν Χανίοις ἐδρείνουσα Κρητικὴ Ἐπιτροπὴ πρὸς παροχὴν θερμοαντικῶν εἰδῶν εἰς τοὺς μαχομένους Ἕλληνας στρατιώτας, ἐξέδωκε τὸν Κανονισμόν καὶ τὴν ἐπίσημον αὐτῆς ἀλληλογραφίαν. Τῆς ἐπιτροπῆς ψυχὴ εἶνε ἡ κ. Ἀρεμισιὰ Ντόκον.

★

Ὁ ἐν Παρισίοις τραπεζίτης κ. Ἐμ. Ροδοκανάκης ἐξέδωκε Γαλλιστὶ νέον ἔργον «Ἱστορικαὶ Μελέταις», αἱ περισσότερα τῶν ὁποίων ἐδημοσιεύθησαν ὡς ἐπιφυλλίδες εἰς τὴν «Ἐφημερίδα τῶν Συζητήσεων» τῶν Παρισίων. Δέκα σύντομοι ἱστορικαὶ μονογραφαί, ἔχουσαι ἅμα φιλογικὸν ἐνδιαφέρον. Τρία μέχρι τοῦδε ἱστορικὰ ἔργα τοῦ κ. Ροδοκανάκη ἐβραβεύθησαν ἀπὸ τὴν Γαλ. Ἀκαδημία, ἡ δὲ μελέτη του περὶ Βοκκακίου θεωρεῖται ἀπὸ τὰ καλλίτερα ἀναλυτικὰ ἔργα ἐπὶ τοῦ Ἰταλοῦ διηγηματογράφου.

★

Ὁ ἀκάματος εἰς νομικὰς καὶ πολιτικὰς συγγραφὰς κ. Γεώργιος Φιλάρετος, ἐδημοσίευσεν λίαν ἐνδιαφέροντι μελέτην ὑπὸ τὸν τίτλον «Κατάληψις πολεμικὴ κατὰ τοὺς νόμους τοῦ πολέμου». Ἐρευνᾷ τὰ ἀνακύφοντα ὡς ἐκ τῆς καταλήψεως τῶν τέως ὑπὸ τὴν Τουρκίαν Ἑλλ. χωρῶν ζητήματα, ἀφορῶντα τὴν διοίκησιν, δικαιοσύνην καὶ φορολογίαν.

★

Ὁ διακεκριμένος Ἑλληγιστὴς ἐν Νεαπόλει κ. Φρ. δὲ Σιμόνε Μπροῦβερ ἐξέδωκε τὸ δεύτερον μέρος τῆς ὑπὸ τὸν τίτλον «La Grecia Moderna» φιλογικῆς αὐτοῦ μελέτης, τῆς ἀφορώσης τὰ νεοελληνικὰ γράμματα, δι' ἧς ἀποδεικνύεται εὐνοειδὴτος αὐτῆς γνώσεως.

★

Ἡμερολόγιον τῆς «Ἑλλάδος» τοῦ 1913. Τὸ ἐφετεινὸν ἡμερολόγιον εἶνε πολεμικὸν ἐξ ὁλοκλήρου, μετ' ἀφθονίαν εἰκόνων καὶ μετ' ὥρατον χρωματιστὸν ἐξώφυλλον.

★

Ὁ Δόγης, ὁ ἐκλαϊκευτὴς τῆς Μούσης, ἐξέδωκε εἰς τεύχος δεκαεξασέλιδον «Πολεμικὰ τραγούδια» ἅτινα κατὰ χιλιάδας διανοίχασιν εἰς τοὺς τραυματίας καὶ τοὺς ἐφένδρους. Διὰ τὸν σκοπὸν αὐτὸν εἶνε καταλλήλота, ὡς ἀπευθυνόμενα ἀφελῶς πρὸς τὴν καρδίαν.

ΣΕΝΑ ΒΙΒΛΙΑ

Ellade, par G. Darchini. Pages 254. Fr. 4 Paris. Les Peintres du Bosphore au XVIII siècle, par A. Boppe. Pag. 232. Fr. 3,50. Paris.

Le Romantisme en France, an XVIII siècle, par D. Mornet. Paris.

Etudes sur l'Histoire Byzantine. par A. Rumband Préface de Diehl. Fr. 3,50.

Carlyle et Emerson. Correspondance (1834-1872).

L'Armonie du Geste, par H. Regnier. Fr. 10. Paris.

Evelyn Moncœur L'Incomparable. Τὸ μυθιστόρημα τῆς ἡμέρας. Τὸ λυρικώτερον καὶ ἐρωτικώτερον τῶν γυναικίων μυθιστορημάτων.

Essais de critique, par Abel Hermant. Κρίσεις περὶ Ἑρβιέ, Λωδέ, Λορμὰ, Ζολᾶ, Βαλζάκ, Οὐσσὶ καὶ Μωπασσάν.

Ames modernes, par H. Bordeaux. (Ἰγν. — Λοτί. — Ἐρεδιὰ — Λεμαίτρ. — Ἀνατόλ Φρανς — Μπορζέ).

Le nu décoratif, par L. Serrié. Ἐκδοσις πολυτελείας. 30 μεγάλοι συνθέσεις ἐπὶ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ γυμνοῦ εἰς τὰς βιομηχανικὰς καὶ διακοσμητικὰς τέχνας, ἐπὶ ὀρειχάλκου, χρυσοχοῦας, ἐλεφαντοστοῦ, κεραμικῆς, ἐπιπλώσεως, ἀρχιτεκτονικῆς, κασιτέρου κλπ.

Le Nu Feminin, par L. Serrié. 14 τόμοι ἐφ' ἑκάστον μέλους τοῦ σώματος ἀναφερόμενοι, μετὰ πολλῶν φωτογραφικῶν εἰκόνων ἐκ τοῦ φυσικοῦ. Ἐκαστος τόμος 1 φράγκον.

La femme dans la caricature Française, par G. Kahn. 20 τεύχη.

Le nu aux Salons d'Humoristes, par G. Normandy. Ἀπεικονίσεις τῶν ὥραιότερων ἔργων πεφημασμένων σχεδιαστῶν γελοιογράφων. 6 τεύχη.

Παρακαλοῦνται οἱ καθυστεροῦντες τὴν συνδρομὴν τοῦ δωδεκάτου ἔτους, ὅπως εὐαρεστηθῶσι καὶ ἀποστείλωσιν αὐτὴν ἀπ' εὐθείας πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῆς «Πινακοθήκης» ἵνα μὴ διακοπῇ ἡ ἀποστολὴ τοῦ φύλλου.

Δεσποινίς, τέως διευθύντρια παρθεναγωγείου ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ, ζητεῖ παραδόσεις ἢ γραφικὴν ἐργασίαν. Ὅδὸς Λυκαβητοῦ ἀριθ. 10.